Ч. 38 (9.869). Львів, середа 18. жовтня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік XL.

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

РЕДАКЦІЯ И АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов. — Конто почт. щад. 143.322. — Адреса тел.: „Діло—Львів“. — Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол. — Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА Місячно в краю 2500 Мп. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 3000 п. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон. Румунія 50 лей. Болгарії 50 левів, Австрії 3.000 мп. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 100 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“. Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

Львів, 17. жовтня 1922.

Залицяння Франції. Торговельні взаємини Англії з совітською Росією, умова Уркварта з Красіном, а дальше договір Німеччини з совітами в Рапалльо — вкінці спонукали Францію призадуматися поважно над ревізією свойого відношення до совітської Росії. Марево бльоку німецько-російського, до якого в кождій хвилі могла би причалити й Англія, диктували Франції зійти з дотеперішнього непримиримого становища супроти большевиків. Підозріння, що про рапальський договір Льойд Джордж був поінформований перед підписанням договору, мало надто багато підстав.

І до совітської Росії поруч тайних агентів виїжджають що раз частійше кореспонденти французької преси, а вкінці їде до Москви мер Ліону — сенатор Ерріо, представник великої групи французьких фінансистів, яка змагає до ревізії французької політики в дусі конкуренції з англійським впливом на цілім континенті, якій аргументи економічні промовляють більше до душі ніж аргументи чисто політичні.

Недавно в англійській пресі подано до відома порозуміння концерну Уркварта з Крупом. На основі сього порозуміння товариство Уркварта мало би експльоатувати в Росії залізниці і копальні, а Круп мав би взяти в свої руки путилівські фабрики. Це в звязку з поставою Англії в Генуї і після Генуї спонукало Французів шукати контакту з Москвою. Не має сумніву, що сенатор Ерріо їздив у Москву за порозумінням з французьким правительством, на дорогу дістав відповідні інструкції.

Ерріо повернув уже зі своєї подорожі по Росії. По дорозі спинився у Варшаві. Там мали нагоду говорити з ним представники преси. По інформаціям „Журналь де Польонь“ Ерріо переконаний, що совітський режім утверджений, а друге, що комунізм скінчився. Осталися тільки підвалини і під хоругвою емфітевзиса йде в Росії контрабанда приватної власности. Представникови „Нашого Курєра“ Ерріо заявив, що визнання совітської влади „де юре“ з боку Франції не уважає за можливе, одначе рівночасно заявив, що він являється прихильником відновлення торговельних взаємин з Росією.

Дещо більше говорить про місію Ерріо „Chicago Tribune“ в телеграмі з Москви. Вона подає, що перший крок до дипльоматичної згоди Франції з Росією зроблено через виміну телеграм між Поанкаре і Ерріо. Ерріо мав заявити московському кореспондентови „Chicago Tribune“, що його місія довела подекуди до згоди між Францією і Росією. Згоду цю облекшило головно становище Франції в справі Дарданелів. Рівночасно „Chicago Tribune“ подає, що ліонська торговельна палата одержала від петроградської палати телеграму з бажанням навязати торговельні зносини між Росією і Францією та що французька торговельна палата задумує вислати до Москви постійного представника.

По інформаціям з Парижа приїзду Ерріо ожидано там з найбільшою нетерпеливістю, що є ознакою, як велику вагу привязують у Франції до цеї поїздки. В пресі французькій цій поїздці присвячується багато місця. Пр. „Temps“ помістив статтю, в якій м. и. пишеться, що в Росії не вигасли симпатії до Франції.

Отже французька публична опінія підготовлена на зміну курсу французької політики супроти большевиків.

М. и. у французькій пресі пригадано статтю Поанкаре, яку він написав ще перед обнятям влади президента міністрів. В цій статті звертав Поанкаре увагу на небезпеку ситуації, яка витворилася через підпорядкування Росії господарській гегемонії англійсько-німецькій. І призадумувався, чи в момент, коли Росія має зробитися жировищем англійсько-німецької експльоатації, зможе Франція гордо відсуватися від участи в цім жировищі і вийти з порожніми руками. Словом — большевики діждалися хвилі, якої давно ожидали, яку всіма силами підготовляли: Франція стає до лiцитації з Англією і на непрохідних просторах б. Росії. Площина тертя між Францією і Англією збільшається. І зростають домагання у большевиків: Москва жадає тепер не тільки визнання „де юре“, а й рівноправности в справах проток. Мустафа Кемаль хоче виповнити свої зобовязання супроти большевиків. Представник Франції перед двома тижнями не хотів засісти в Ангорі за одним столом з представником совітів. Не знав, що французьке правительство годиться в сій самій хвилі засісти разом з большевиками в майбутній конференції в справі проток. Правда, воно ще застерігається — що „тільки на деяких засіданнях“ будуть присутні й представники совітів, одначе можна догадуватися, що за цею уступкою підуть дальші. Ця непоінформованість представника Франції в Ангорі є наглядним доказом, що зміна фронту у Франції йде прискореним темпом.

На ще один момент слід звернути увагу: Ерріо виїхав до Москви зараз після першої побіди Турків. Тихо майже непомітно. А вернув після Муданії з відповідним гармідером, викликуючи в пресі тисячні міркування.

Підносить, що всюди його стрічувано французьким гимном, розказує, що режім в Росії утверджений, що французькі консорції заключили два великі контракти з совітами на основі повної власности на протяг 60 років, що співділяльність Франції й Москви в справі проток запевнена, що справа визнання совітів з боку Франції є справою найблизшої будучини...

Значить, стоїмо на передодні двобою Франції з Англією за східноевропейський ринок збуту. Після Малої Азії приходить черга на европейський Схід.

В цій лiцитації глибоко заінтересовані й ми, Галицькі Українці! Бо в цій лiцитації Франції з Англією стрінемося знову з їхньою поставою супроти Польщі, тобто — клину, який Франція всіма силами старалася з огляду на Німеччину побільшити й скріпити.

І ще одно: в цій лiцитації мусить прийти до голосу й Німеччина. Бож годі припускати, що совіти у відповідний момент занедбають відповідно використати свій рапальський атут.

Пр. 348/22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст артикулів уміщених в часописи „Діло“ ч. 33. (9.864) з дня 12. жовтня 1922. під наголовками: 1) „Українська дитина без школи і науки“ в уступах: а) між словами: „не побирає“, а „Насліпки такого страшного“. б) між словами: „Коли хоче“, а „А на цім“. 2) „З польських справ“ в уступах: а) між словами: предесом „Яя“, а „Одначе трафився“, б) між словами: „Зелену пашу“, а „Ми вгинаємося“. 3) „Донеси з краю“ в уступах: а) між словами: „галицького уряду в цілі“, а „Переказавши постанови“, б) між словами: „вони“, а „Вкінці“, ві між словами: „боротьби“ а „За виборення“ містить в собі єство ad 1) і 3) злочину з § 65 а) з. к., ad 2) проступку з § 300 з. к. і §. 24. уст. прас. ч. 17/12 1862 Ч. 6/63 Дз. п. п. узнав доконану в дни 11/X. 1922 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою насліпки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1852 Д. п. д. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 13. жовтня 1922. (Підпис нечиткий.)

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 10., вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці понище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Велика Україна.

Тертя між совітською Україною і Росією.

„Русспресс“ повідомляє: Одинадцятого жовтня розпочалась третя сесія всеукраїнського вціка. Раковський відмовився прибути на відкриття й приймать участь в роботах сесії. Приводом до цеї демонстрації являється те, що Раковський поділяє менш радикально погляди на совітську політику Чічеріна й Красіна й стоїть за угодою з Англією. Окрім того являється він переконаним ворогом репресій, які рекомендують Зіновєв, Троцкий і Радек. В той же час Раковський рішучо противиться злиттю України з Росією, до чого отверто тепер змагається совітська Росія.

Ангора і большевики.

Після одкриття сесії всеукраїнського вціка виступив з докладом про становище на Близькому Сході Фрунзе, який заявив, що в той час, коли совіти в справі проток держаться того погляду, що всяке рішення в цій справі зроблене без участи совітів не може мати значіння, Ангора готова лише піддержувати питання про допущення совітів на конференцію, але в тойже час зовсім не збірається дебатувать питання про вартість постанов конференції без участи совітів. На погляд Фрунзе турецька політика починає тепер знову орієнтуватися на антанту. На закінчення Фрунзе заявив, що одночасно з переходом центру турецької політики з Ангори в Царгород наступило охолодження в відносинах між Ангорою і Совітською Росією. Заява Фрунзе справила враження, що совіти стоять перед довершеним фактом втрати свойого єдиного спільника.

Результати з знань Гнілорибова.

„Голос Росії“ повідомляє, що в результаті зізнань Гнілорибова викрито кілька савінковських організацій в київській, подільській і мінській губ.

Повітряна комунікація Прага — Київ — Харків.

Чехословацьким комітетом трудової допомоги Росії і Україні розроблено проект організації аерокомунікації між Прагою, Київом і Харковом. Для цього має бути призначено 12 аеропланів. Кошти перельоту згідно з проєктом мають виносити 900 чеських корон від пасажира.

Відкриття руд.

Наукова експедиція під керуванням проф. Хоменка відкрила в районі Голти на Херсонщині поклади графіту, коаліку і марганцевої руди.

З Волині та Холмщини.

Шкільні справи в Дубенському повіті.

Політика польської влади за останні дні прийняла виразний характер ліквідації українського шкільництва. До сього часу в повіті існувало до сьоми українських семиклясових шкіл, тепер ці школи, яко українські й семиклясові ліквідовані, за винятком одної. В повіті переводиться масове звільнення учителів; звільняється найкращі учителів Українців більшостю під приводом відсутности обивательства. На місце звільнених призначається людей цілком до того непридатних. Серед ново призначених учителів є малограмотні Росіяне й Поляки, які цілком не знають української мови, агенти дефензиви і т. д. Очевидно мається на увазі цілком дискредитувати українську школу в очах населення.

Польська передвиборча агітація.

На Волині, в останній час розвиває досить жваву агітаційну роботу державне пресове обєднання, з яким бльокується українська єдность народова. В склад списку, виставленого цією групою, увіходять відомі прихильники бельведеру. Українська єдность народова одержала в цьому спискові одно цілком безнадійне щодо переведення місце.

В волинських політичних колах уважають, що теперішня поїздка п. Пілсудского на креси має своєю захованою цілю збільшить виборчі шанси цього списку. Проте особи

поінформовані в настроях виборців й місцевому відношенні сил не сумніваються, що заходи „бельведерчиків“ не дадуть їм жадних позитивних наслідків.

Виборчі штучки.

В кремянецькому повіті живе п. Козубський, який там родився і в якому він має нерухоме майно, котре він одержав у спадщині од батька. Він має від староства посвідчення в тому, що йому належаться права польського обивательства. П. Козубський польською владою був призначений в члени оціночної дорожної комісії, які обовязки можуть виконувати лише польські громадяне. Тепер окружна виборча комісія виключила п. Козубського з виборчих списків, яко не маючого прав польського обивательства. Вся справа полягає в тому, що п. Козубський йде на чільному місці по спискові національних меншостей, як кандидат до сойму.

Проклямації „людовців.“

Партія Людовців з Вітосом на чолі випустила на російській мові проклямації від імени селян російських, білоруських і українських, щоб всі голосували за їх список. Селяне наші остільки є свідомі, що цілими пачками приносять до редакції газети „Наше Життя“ ці проклямації, питаються, чи то не є провокаційні проклямації. Їм даються пояснення, що це є агітаційні листки партії людовців, але не нашого „бльоку національних меншостей“ ч. 16.

Т-во РІДНА „ХАДА“ в Холмі.

На відбувшихся загальних зборах членів Т-ва „Рідна Хата“ прийняті слідуючі резолюції:

1. Доручається Правлінню заснувати в Холмі книгарню при „Рідній Хаті“.
2. Підтримати істнуючий при „Рідній Хаті“ театральний гурток.
3. Доручити Правлінню організувати і перевести культурно-освітні відчити на всьому терені, який обіймає своєю діяльностю „Рідна Хата“.
5. Звернутись до православної духовної власти в Польщі з просьбою дозволити збірку грошей в церквах на ціли „Рідної Хати“.
6. Заснувати при „Рідній Хаті“ бюро інформаційне і правної поради.
7. Загальні збори доручають Правлінню Т-ва використати всі засоби і можливости для організації видавництва, яке збільшило би фінансові засоби Т-ва і дозволило-б ширше розвинути культурно-освітну працю Т-ва; висловлюють бажання, щоби Правління при першій змозі почало видавати періодичний культурно - освітний орган.

Памятайте про пресовий фонд „ДІЛО“!
Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Діла“.

Вісти зза моря.

Ми маємо дуже скупі відомости про життя наших емігрантів в Америці. Ми знаємо, що в одній Канаді є їх більше пів міліона, не рахуючи Зєдинених Держав, Бразилії та малих заокеанських републик. Ми знаємо, що вони мають силу своїх, українських, організацій (мимоходом хажучи: може й більше, ніж треба!) та що мають своїх більше двох десятків часописів. Але нам, українському громадянству у тому „старому краю“, котрий ніколи не виходить із серця і памяти його дітей, що їх лиха доля кинула у далекі світи, — страшенне мало користи з широкої преси українських емігрантів в Америці. Причина дуже проста: ціла преса американських Українців має зборонений дебіт до Сх. Галичини, ціла — за виїмком суто - большевицьких „Українських робітничих Вістей“!

Тому дуже рідко попадає до нас якесь число ню-йоркської „Свободи“, вінніпеґського „Українського Голосу“ або „Канадійського Українця“, „Народнього Слова“ чи філядельфійської „Америки“, або прудентопольської „Праці“. Ми радо стрічаємо у редакції одинокого ркраїнського щоденника на рідній землі таких рідких гостей і перечитуємо їх „од дошки до дошки“ не тільки, публіцистичного обовязку, але й керовані справньою цікавістю громадян-земляків, які раді би стежити за життям великої української громади по той бік океану, на скільки воно відчужилось від нас та як одгукується на всі наші найболючіші справи по ріжних землях України. Недостача постійних систематичних пресових інформацій не дає нам теж ясного погляду на суть ріжних недоладів поміж поодинокими організаціями й гуртами української еміграції в Америці, про які в ряди-годи доходять одривочні вістки. Ця сама причина не дозволяє і нам віддавати нашим далеким братам важну інформаційну службу, бо развраз переконуємося, що вони не мають правдивих і докладних інформацій. Ми маємо перед собою низку вирівок з українських часописів. Про що там не пишеться!

„Діло“.

Читаємо сердечний привіт нашому часописови „Діло“ з нагоди віднови його видавництва після 4 літньої заборони.

Національний конґрес.

Потім іде стаття про національний конґрес, про котрий ми писали 5. ц. м., звертаючи увагу на обовязки усіх галицьких Українців — де б вони тепер не були — супроти Рідньої Школи, незалежної краєвої преси та політичних вязнів. Нище згадана стаття гарно свідчить про теперішню громадянську зрілість нашої еміграції в Америці. М. и. читаємо там таке:

В половині жовтня с. р. відбудеться в Філядельфії, Па., загально-український національний Конґрес. Сей Конґрес проголосили всі українські центральні організації в Злучених Державах, котрих обєднує спільний національний ідеал — вільна Україна. Остались на боці тільки ті, що служать Москві, і хотять, аби Україна була її нровінцією.

Від часу війни, коли виринула в Европі думка освободити Україну, в Злучених Державах було три важнійші українські зїзди (так званий „сойм“ в Ню-Йорку, з якого виринула „Федерація;“ зїзд в Філядельфії, Па., на якому повстала була „Руська Рада“; і всеукраїнський зїзд в Ню Йорку, який був установив загальну організацію, Український Народній Комітет).

Всі ті три їзди не принесли того, чого по них сподіванося.

Жадна організація, що повстала на тих зїздах, не удержалась, ані не осягнула повного успіху. Склалось на се багато причин, Одною з них були особисті амбіції лідерів і неумілість ведення громадського діла. Нині український загал вже не той, що був тому кілька літ назад. Тепер ніхто вже не дивиться на лідерів, ані їх амбіції. Нині люде розуміють, що вони вже настільки розумні, що і без лідерів обійдуться і зроблять роботу. Нині наш загал бере безпосередну участь у всякій роботі; контролює ту роботу; знає, що треба робити і вміє робити. Алеріночасно наш загал нині ще більше розуміє як коли, що треба одноїзагальноїорганізації для всякої громадської роботи. І длятого наш загал в Америці повинен таку організацію створити на надходячому Конґресі. Сей зїзд і загальна організація, яку він покличе до життя, безперечно будуть цілком відмінні від попередніх“.

Хор О. Кошиця в Америці.

Далі лежить перед нами відозва „На привіт українському хорови“. Довідуємося, що заклався цілий „Комітет привитання Українського Хору“, який виїхав до Америки на гостинні виступи. Безумовно, що нам галицьким бідакам, дивно читати про бенкет, який має коштувати кожного члена 5 долярів, бо ми вираховуємо на польські марки і знаємо що 50.000 — це місячна платня урядовців у наших місцевих установах! — Хор має мати виступи у 26-ти містах на протязі з 5. до 31. жовтня. — Находимо між вирізками Ню-Йорської „Свободи“ таку цікаву замітку:

„Реколекції Українського духовенства. В днях від 5. до 7. с. м. відбулися в Бернардсвил, Н. Дж., реколекції (духовні вправи) українського грецько-католицького духовенства в Злучених Державах. Провідником реколекцій був мирополит Андрій Шептицький. Участь в реколекціях взяло 60 галицьких і 20 угро-руських квященників. Учасники реколекцій зложили на руки митополита 800 долярів на сироти в старому краю“.

Читаємо теж інформаційну статтейку про Евгена Чикаленка в звязку з заповідженими його „Споминами“; про запрошення д-ра Назарука на Нац. Конґрес у Філядельфії; та й врещті — заклики до складання фонду „Негайної Допомоги“ та список перших жертводавців, між якими ведуть провід Окружні Січові Організації.

Шиpіть наш часопис!

ІВАН БУНІН.

Пан із Сан-Франціско.

(Продовження.)

Острів Капрі був вогкий і темний в той вечір. Але тут він на хвилину ожив, подекуди освітився, як завжди в годині прибуття пароплаву. На верху гори, на майданчику, де находиться стація Фюнікюлєра, вже знову стояла юрба тих, обовязком котрих було достойно приняти пана із Сан-Франціско. Були й другі приїзжі, але негідні уваги, — декілька Росіян, що поселилися на Капрі, неохайних і розсіяних од своїх книжних дум, в окулярах, з бородами, з піднятими ковнірами старих драпових пальто, і гурток довгоногих, довгошиїх, круглоголових німецьких юнаків у тирольських костюмах і з полотняними торбинками за плечима, які не потрібують нічиїх послуг, всюди почувають себе як дома, та зовсім не щедрі на витрати. Пана із Сан-Франціско, що спокійно сторонився і од тих і од других, зразу запримітили. Йому і його дамам скваплиsво помогли вийти, перед ним побігли вперед, показуючи дорогу, його знову окружили хлопчиска і ті дужі капрійські баби, що носять на головах чамайдани й скринки порядних подорожників. Застукали по маленькім, наче оперним майдані, що над ним хиталася од мокрого вітру електрична куля, їх деревляні ніжні лавочки, по птичому засвистала і заберкецькалася юрба хлопчат і як по сцені пішов серед них пан із Сан-Франціско до якоїсь середновічної арки під злитими в одно домами, за котрою покотисто вела до сяючого впереді підізду готелю дзвінка вуличка з чубом пальми над плоскими дахами на ліво і синіми зорями на чорному небі у горі... І знову подобало, що то в честь гостей із Сан-Франціско ожило камяне вогке містечко на скальному острівці у Середземному морі; що то вони зробили таким щасливим і привітним хазяїна готелю; що тільки і їх ждав китайський гонг, який завив по всіх поверхах збір до обіду, ледви вступили вони у вестибуль.

Хазяїн, відмінно елегантний молодий чоловік, що зустрів їх вічливим і пересадним поклоном, на мить вразив пана із Сан-Франціско: поглянувши на його, пан із Сан-Франціско, раптом згадав, що сьогодні у ночі, посеред иншої плутанини образів, що облягали його у сні, він бачив як раз того джентельмена, точнісенько такого же, як цей, у тій же візитці з круглими полами і з тою же напомадженою й старанно причесаною головою. Здивований, він навіть трохи не зупинився на мить. А що в душі його вже Бог зна, коли не залишилося ні навіть гірчишного зерна, яких небудь так званих містичних почувань, то зараз же і померкло його здивування: жартом сказав він про цю схожість сну з дійсністю дружині й дочці, проходючи коридором готелю. І тільки одна дочка з тривогою поглянула на його в цей мент: серце її нагло стиснула туга, таке сильне почуття самотности на тім чужім, темнім острові, що вона мало не заплакала. Але всеж таки нічого не сказала батькови про свої почування — як завжди.

Оце тільки одїхала, погостивши на Капрі цілих три тижні, висока особа — Рейс XVII. І гостям із Сан-Франціско одвели ті самі апартаменти, котрі він займав. До них приставили найгарнійшу і найморторнійшу покоївку, Бельгійку, з тонкою і твердою від корсета талією і в крохмальному чепці у виді маленької зубчасої корони, найпоказнійшого й найхарактернійшого з лакеїв, вугільно-чорного, вогнеокого Сицилійця, і найвторопнійшого коридорного, маленького й гладкого Люїджі, великого жартівника, що багацько перемінив місць на свойому віку. А через хвилину у двері кімнати пана із Сан-Франціско легенько стукнув Француз метрдотель, який явився, щоби взнати, чи будуть пани приїзжі обідати, а на випадок потверджуючої відповіди, в котрій зрештою, не було сумніву, доповісти, що сьогодні лянгуст, ростбеф, шпараги, фазани і так далі. Підмога ще ходила під паном із Сан Франціско, — так закачав його той поганенький італійський пароплавчик — але він, не кваплючись, власноручно, хоч не зовсім вручно зачинив вікно, яке хлопнуло при вході метрдотеля, із котрого пахнуло запахом далекої кухні і мокрих цвітів у саді, і з неспішною докладністю відповів, що обідати вони будуть, що столик для них повинен бути поставлений подальше від дверей, у самій глибині салі, що пити — муть місцеве вино й шампанське — котре належить охолодити тільки злегка, і кожному його слову метрдотель потакував у найріжноматнійших інтонаціях, які мали одначе тільки той змисл, що нема й не може бути сумніву в правости бажань пана із Сан-Франціско і що все буде виповнено як слід. Наприкінці він схилив голову й делікатно спитав:

— Усе, сер?

І одержавши у відповідь повільне „yes“, додав, що сьогодні у них у вестібулі тарантелля — танцюють Кармелля й Джузеппе, відомі всій Італії та „цілому світови туристів“.

— Я бачив її на листівках, — сказав пан із Сан Франціско голосом, який нічого не виражав. — А той Джузеппе — її чоловік?

— Двоюродний брат, сер, — відповів метрдотель.

І спинившись, щось подумавши, але нічого не сказавши, пан із Сан-Франціско одпустив його кивком голови.

А потім він почав лагодитися наче до вінця: всюди засвітив елек-

Сумерк комуністичного інтернаціоналу.

III. Інтернаціонал валиться. Остання спроба змінити себе і свій авторитет обєднанням усіх трьох Інтернаціоналів — не вдалася; як відомо, конгрес III. Інтернаціоналів, який відбувся рівно пів року тому, розбився, причинивши Радекові-Собельзонові багато неприємних хвилин. Замісць поширити межі свого впливу на „соціял-зрадників", московські комуністи були з того часу примушені бути щораз скромнійшими в розмовах з лідерами непокірливих соціялістичних партій Середньої і Західньої Европи. Останній конгрес Лейбур-Парті та обєднання німецьких соціялістів—завдали нові важкі удари амбітним плянам кремлівських соціялістів.

Але у нутрі самого III. Інтернаціоналу дістається щораз гірше. Французька комуністична партія топніє кількістю членів (з 230.000 членів зменшилася на 65.000!), бореться з фінансовими труднощами та рветься у внутрішніх незгодах. Те саме дістається й по инших країнах, доказуючи, що комуністичні партії Заходу ще тримаються лише завдяки фінансовій допомозі Москви.

Останнє число „Роботнік-а" приносить низку відомостей, які свідчать про сумерк комінтерна.

У Чехословаччині.

Потверджується вістка про розлам серед комуністів Чехословаччини. На останній конференції меншість партійної управи була усунена з партії. Це був наслідок агітації, яку ведено проти більшости, обвинувачуваної в опортунізмі. На чолі меншости стоїть старий Венцель Стурц, робітник. На чолі більшости є д-р Смераль, який недавно приїхав з Москви та привіз інструкції Виконавчого Комітету що-до опортуністичного напряму. „Нове Слово" Москви для закордонних комуністичних партій полягає у тому, що покидається домагання „диктатури пролетаріяту", а замісць сього висувається гасло „робітничого уряду". Такий уряд повинен би склаcтися у Чехословаччині як вислід союза з партією... Кльофача, котрий перед 25 роками оснував народньо-соціялістичну партію, щоби розбити соціялістичний рух. Комуністи хотять тепер іти в купі з „жовтими", щоби добувати „робітничий уряд!"

Меншість партії, яка гуртується біля тижневика „Комуніст", розпочала гостру кампанію проти Смераля і його більшости, закидаючи їм зраду. Управа партії димісіонувала редактора й видавця „Комуніста". Меншість видала летючий листок пятнуючи Смераля, як ласого на міністерський портфель. Всі, що підписали летючку, — вилетіли з партії за згодою двох представників московського Інтернаціоналу, які були присутні на тому засіданню.

Меншість дальше провадить війну проти Смераля, кричучи, що їх викинули з партії безправно. Одночасно готуються оснувати нову партію під назвою „Комуністична Робітнича Партія". Викинений з партії Стурц був головою управи та видавцем центрального органу. Комуністична партія Чехословаччини була одною з найсильніщих секцій комінтерна.

Нова програма німецьких соціялістів.

Берлінська „Роте Фане" оголосила нову програму комуністичної партії Німеччини. Найцікавійший є уступ, у котрому ця партія, зрікаючися „диктатури пролетаріяту", домагається і собі „робітничого уряду"; не відомо тільки, хто в Німеччині має бути спільником комуністів. Завданням робітничого уряду було би боротися за реформи, можливі до реалізації у рамцях буржуазного устрою. — З приводу цеї нової програми комуністичної партії Німеччини повстала і серед неї опозиція під проводом Маслова, обуреного „ревізіоністичним опортунізмом".

Ліквідація сутокомуністичних гасел іде по всьому Заході.

Маємо до діла з наказом Москви, котра в обличчю банкротства західного комунізму, зачинає примінювати нову методу, що замісць комунізму, комуністи мають удавати соціялізм, але „чистий" і „правдивий". Ті самі домагання і вчинки називаються „реформістичними" і „зрадливими" як що вони не походили би від соціялістів, а „революційними" як походять від комуністів. Розуміється, що тактика має служити одиноко до дальшого баламучення закордонних робітників, до творення „ячейок" може в инший, ніж колись, спосіб, але з тою самою, що давно, метою. Поки що фабрикується оклепані, а збанкротовані комуністичні гасла, які мають служити політиці совітської Росії.

Роздор серед данціґських большевиків.

Частина комуністів Данціґу не бажаючи підчинюватись берлінській централі, звернулася до Москви з пропозицією безпосередно получити їх з большевицькою Меккою. Проти того домагання повстала опозиція вірна Берлінови. Взаїмні тертя довели до усунення трьох найчільніщих провідників, а саме Рагна, Рабого і Шмідта. Москва мала відкинути домагання безпосередної злуки з Данціґом. Опозиція вхопилася насиля і просто вдерлася до мешкання партійного бюра, звідки забрала весь матеріял.

Сварки серед італійських комуністів.

Недавно доконано роздору серед італійських соціялістів, котрих частина, називаючи себе максималістами, ухвалила приступити до III. Інтернаціоналу.

Після роздору соціялісти і неокомуністи розпочали свої наради окремо. Соціялісти одноголосно ухвалили приступити до віденської „Спільноти" щоби стреміти до соціялістичного обєднання і звернутися до всіх соціялістичних партій з пропозицією спільного обміркування найважнійших питань сучасної хвилі. Неокомуністи зразу поділилися і розпочали сварку про назву партії і про спосіб приступлення до Москви. Частина заявилася за тим, щоби максималісти дальше називалися „Соціялістичною Партією" Італії, инші хотіли злитися з італійськими комуністами, в противному разі Москва не прийме покаяних грішників. Палка дискусія виявилася над закликом з Москви яка домагається вислання делегації на 4. конгрес комуністичного Інтернаціоналу до Москви і утворення спільно з комуністами „Комітету Пролетарської Акції". При кінці після довгої дискусії, принято резолюцію, стверджуючу, що італійська соц. партія усунувши реформістичний бльок, зголошує своє приступлення до III. інтернаціоналу. Як Москва прийме Серраті-го і Спілку ще не знати. Покищо „Rote Fahne" кпить собі з нього і жадає від Москви, щоби пригорнувши його до свойого лона потрактувала його як банкрота.

* * *

Стільки пише „Роботнік" про стан комуністичних партій. Але і серед соціялістичних партій, які відкинули злуку з московським інтернаціоналом, справи стоять теж не дуже світло. Найкращим кокажчиком того являється факт, який стверджила окружна генеральна нарада німецької соц.-демократичної партії у Лейпцигу, а саме, що 33 партійних часописів мусить припинити свій вихід!

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

Галицькі відносини.

Сидір Твердохліб ранений.

„Przegląd Poniedziałkowy" доносить, що в неділю вечером на стації Сапіжанка напали невідомі особи на редактора „Рідного Краю" Сидора Твердохліба, котрий всідав до потягу. Упало 3 стріли і одна куля трафила Твердохліба в живіт. Справники замаху зникли без сліду. Тяжко раненого Твердохліба в безнадійному стані перевезено до лічниці у Львові, де о год. 10. лікарі виконали операцію. Його стан безнадійний.

Ред. Твердохліб сів о год. 18.20 на стації Сапіжанка до потягу ч. 14. на лінії Сокаль-Рава Руська-Львів. На нього напали вже у хвилині, як потяг рушив. Твердохліб залитий кровю упав непритомний на землю. Потяг здержано, а по уділенню раненому першої помочі його відвезено до Львова.

„Przegląd Poniedziałkowy" кінчить цю нотатку таким запитом: Ми питаємо „Польське Стронництво Людове" яким правом і в якій цілі воно домагалося від органів поліції у Львові, щоби цего морду не подавати до відома преси? Чи так казала Варшава і найвисший протектор П. С. Л."

Арештовання.

В Ярославі в потязі арештовано українську артистку Евгенію Масловську під замітом шпіонажі (?!) на користь Українців.

Стріляють до учительки.

В. с. Березові пов. Коломия учителька Полька Санойцувна так знущалася над українськими дітьми, що селяне одної ночі напали

трику, наповнив усі зеркала відбиттям сяйва й блиску, мебель й розкритих скринь, став голитися, митися й що хвилини дзвонити, в той час як по всьому коридорі неслися і перебивали його инші нетерпеливі дзвінки із кімнат його жінки й дочки. І Люіджі, в своїм червонім переднику, з легкістю, характерною для багатьох товстоків, роблячи гримаси жаху, які до сліз смішили покоївок, що перебігали поуз із кафляними ведрами в руках, клубком котився на дзвінок, і стукнувши в двері кісточками, з уданою несміливістю, з доведеною до ідіотизму шанобою, питав:

— На sonato, signore? (Ви дзвонили, сіньор?).

І ізза дверей чувся неспішний і скрипучий, образливо ввічливий голос:

— Yes, come in...

Що почував, що думав пан із Сан-Франціско в той так знаменний для його вечір? Нічого особливого не почував він, бо і біда то вся в тім, що на цім світі на вид усе занадто просте! Як що і одчув би він у душі, що щось повинно статися, то однаково подумав би, що станеться це ще не скоро, у всякому випадку не зараз. Крім цього, як усякий, що переносив хитання, він дуже хотів їсти, з роскішю мріяв про першу ложку зупи, про перший ковток вина і докінчував звичайне діло туалєту навіть в якімсь обуренню, що не лишало часу для міркувань.

Обголившись, обмившись, гаразд вставивши кілька зубів, він, стоючи перед веркалом, змочив і продер щітками в срібній оправі останки густого перлового волоса, навкруги смагло жовтого черепа, натягнув на кріпке старече тіло з повною од усильного кормлення талією кремове шовкове тріко, а на сухі ноги з плоскими ступнями чорні шовкові панчохи і лякровані балеві черевики, присідаючи, привів до порядку високі підтягнуті шовковими стяжками чорні штани й білосніжну, з випнутими грудьми сорочку, заправив у блестячі манжети шпоньки й почав мучитися з шийною шпонькою під твердим ковніром. Підлога ще колихалася під ним, кінчики пальців дуже боліли, шпонька инколи щипко кусала зівяну шкірку в заглибленню під горлянкою, але він був завзятий і накінець, з сяючими од напруження очима, увесь сизий од не до міри тісного ковнірика, який здавив йому горло, таки докінчив своє діло — і знеможений присів передміжвіконним зеркалом, цілий одбиваючись у йому й повторяючись в инших зеркалах. Ох, це страшно! — промирив він, опускаючи кріпку лису голову й не стараючися зрозуміти, не думаючи, що саме страшне; потім по звичці й уважно оглянув свої короткі, з подагричними затвердлостями на щиколотках пальці, їх великі й опуклі нігті мигдалевого коліру і повторяв з переконанням: — Це страшно...

Але тут гучно, наче в поганськ'м храмі, загудів по всьому домі другий Гонг. І скваплива вставши з місця, пан із Сан Франціска ще більше стягнув ковнірець краваткою, а черево одкритою камізелькою, надів смокінг, вирівняв манжети, ще раз оглянув себе в зеркалі... „Ця Кармелия, смагла, з ігривими очима, схожа на мулятку, в квітчастому вбранню, де переважає жовгарячий колір, танцює, мабуть, надзвичайно". — подумав він. І бадьоро вийшовши із своєї кімнати і підійшовши на ковері до сусідної, жінчиної, голосно спитав, чи скоро вони?

— Через пять хвилин, таточку! — дзвінко й уже весело обізвався ізза дверей дівочий голос. — Причісуюся...

— Гарно, — сказав пан із Сан-Франціско.

І уявляючи собі її розпущене до землі волосся, не кваплючись пішов по коридорах і по сходах, вистелених червоними коврами, у низ, одшукуючи читальню. Слуги, яких стрічав, тулилися од його до стіни, а він ішов, гей би не помічаючи їх. Стара пані, яка запізнилася до обіду, вже згорблена, з молочним волоссям, але декольтована, в ясно-сірому шовковому вбранню, поспішала з усіх сил, але смішно, по курячому, і він легко обігнав її. Біля скляних дверей їдальні, де вже всі були зібрані, він зупинився перед столиком, заваленим коробками цигар і египетських цигарок, узяв велику маніллю і кинув на столик три ліри; на зимовій веранді мимохіть глянув у відчинене вікно: із темноти повіяло на його ніжним повітрям, замаячив вершок старої пальми, що роскинула по зірках свої ваїї, які здавалися велитенськими, донісся оддалений рівний щум моря... У читальні, захистній, тихій і ясній тільки понад столами, настоячки шурхав газетами якийсь сивий Німець, неохайний, схожий на Ібсена, у срібних круглих окулярах і з навісними, здивованими очима. Холодно обзирнувши його, пан із Сан-Франціско сів у глибоке шкіряне крісло в куті біля лямпи під зеленим ковпаком, надів пенсне, і сіпнувши головою од ковнірця, що душив його, цілий закрився газетним листом. Він хутко проглянув написи деяких статей, прочитав кілька стрічок про балканську війну, якій ніколи не має кінця, привиклим жестом перевернув газету, — як ураз стрічки спахнули перед ним скляним блиском, шия його напружилася, очі витріщились, пенсне злетіло з носа... Він шарпнувся вперед, хотів глинути повітря й дико захрипів; долішня челюсть його одпала, та освітила весь рот золотом пльомб, голова звалилася на плечі й захиталася, груди сорочки випнулися міхом — і ціле тіло, звиваючись, задираючи ковер закаблуками, поповзло на підлогу, розпучливо борючись з кимсь.

(Продовження буде.)

на її дім та стріляли через вікно з крісів. Учителька так злякалася, що дістала нервовий розстрій і утікла до Коломиї. На її місце спроваджено іншу учительку.

Террор у Бобреччині.

З приводу підпалів фільварків, у Бобреччині запанував нечуваний террор. Майже в кождому селі військо переводить ревізії, особливо в читальнях „Просвіти“, у членів читалень та у тих, що сміють читати українські часописі. Дня 27. вересня військо і поліція окружили дім о. Миколи Стисловського в Девятниках і перевели ревізію. Сконфісковано кілька чисел американської „Свободи“, арештовано о. Стисловського і його сина студ. Богдана, в підозрінню за участь в „саботажі“. Цілу ніч військо стояло біля приходства на сторожі. Арештованих відставлено до Бібрки, де після переведеного слідства випущено на волю. Ця подія послужила польській бруковій пресі для її провокаційних цілей і дописів про українські боївки під опікою духовенства („Газ. Цоденна“). Військо перебуває на селах дальше, а своєю поведінкою супроти населення перевисшає всі армії, які були на нашій землі від 1914 р.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Твердохліб помер.

Як нас інформують, Сидір Твердохліб помер о год. 2. по полудни на хірургічному відділі у загальній лічниці кімната ч. 116. При його смерти було присутних кількох лікарів, священик і якась жінка Полька.

Польські вибори і Сх. Галичина.

Террор в Долинщині.

Долинщина переживає тепер тяжкі часи. До повіту прийшло військо, щоби приготовити „ґрунт“ до виборів. Террор зі сторони польської боївки та поліції зростає з кождим днем і доходить до рафінованого нахальства. Вертаючи до дому по 9. год. веч., задержують патрулюючі жовняри і кажуть годинами лежати в болоті на улиці.

Дня 11. с. м. перевела поліція, вмішена агентами і доокола-ичними постерунками, багато ревізій в Українців в Долині. Ревізію переведено точно у професорів української гімназії, яких забрано силою з годин в часі науки, при чім окружено гімназію жандармами, а то Омеляна Назаревича, Юліяна Каменецького, Олекси Грицишна, дальше у о. Притуляка, Мацевича Володимира і у всіх арештованих низче поданих. Не найдено нічого в проте арештовано біля 20 осіб. Причина арештовань незнана. З арештованими поводились жандарми брутально і їх відставили до Стрия, де в нелюдський спосіб над ними знущались.

Арештовано: Миколу Андрухова, гімн. проф., Івана Бойдуника, Осипа Бойдуника, Михайла Бойдуника, Василя Бойдуника, Івана Андрейкова, Степана Вакова, Гнатова, Антона Стефанишина, Остапа Дерлицю, Омеляна Кульчицького, Монцібовича учителя в Брошневі і ин.

Побіч жандармерії терроризує українське населення під охороною війська також і польська боївка. Дня 12. с. м. о год. 7. веч. виконала боївка замах коло будинку старости на тутешнього конципієнта адвокатського д-ра Ш. До непритомности збито його залізними штабами, а на кінець стріляли з револьвера хотіли лищити його життя. Цікаве, що патрулюючий польський жовнір коло старства в віддали 15 кроків не вважав за відповідне інтервеніювати і зізнає тепер, що нічого не чув і не знає. Староство та поліція супроти усіх сих фактів удає глупо-сліпо-глухонімих.

Те саме діється по селах в повіті. Населення приписує всі ці нещастя автономії. Повстала вже приповідка загально знана: „Якось то буде; перебули ми панщину, перебули конституцію, перебудемо і автономію“.

За противиборчі відозви.

Недавно появилися у с. Марківці п. Печеніжин і с. Шепарівцях Воскресінцях, Вербіжи нижнім і вижнім п. Коломия, а також і в самій Коломиї поруч з польськими оголошеннями противиборчі відозви галицького уряду д-ра Евгена Петрушевича.

У звязку з тим перевела поліція ревізію в учителя Миколи Івантишина і селян Василя Андрушка і Куриляка з Вербіжа вижного. Ревізія тревала 4 години, але поліція нічого не знайшла. Розярена поліція кинулася на відозву, що була прибита на церковну браму, одначе не могла зірвати. Тому здіймила браму разом з відозвою і з великою парадою понесла на постерунок.

Дня 30. вересня одержали селяни Василь Олексіїшин і Микола Андріїшин в с. Рунгурах п. Печеніжин, анонімні листи, в яких грожено смертю „зрадникам і хруням“ за їх поступовання, а вже дня 3. жовтня ц. м. жандарм Вечорек забрав почерк писання від студ. Іванова Дмитра і Прокопова Івана. Незабаром потім, це є дня 5. ц. м. (з четверга на пятницю) появилася противиборча відозва в тімже селі, і вслід за цим замкнено нічну сторожу в числі 11 людей та перепроваджено стислу ревізію у студента Іванова підчас його неприсутности.

Ревізію перепровадив згаданий Вечорек і ще один жандарм незнаний по імени. На запит батька згаданого студента чого бажає, сказав Вечорек, „дітько тебе возьме разом з ним, що такого тримаєш і псякреф через одну свиню ціле село терпить“.

Віче в Бібрці.

Дня 14. жовтня в салі польського „Сокола“ урядили члени штабу Яцкова виборче віче. На вічу кидали промовці громи на Українців, котрі удержують спільний національний фронт і наклоняли до участи в виборах. Підчас дискусії виступив селянин Михайло Керницький, назвав ініціяторів віча зрадниками, запроданцями, а народ демонстративно опустив салю.

маневром, — та що инші національности в тім більш участи не беруть, бо вони — між ними головно мусульмани (!) і Білорусини чуються в Польщі багато щасливійшими і користають з більших свобід, як в колишній Росії. Допись кінчиться згадкою про участь польських жінок в парляментарних виборах, та передбаченням, що майже всі жіночі голоси будуть віддані на клерикальну лісту.

„Мілітарне положення Польщі“.

„La Croix“ з 22. вересня містить передовицю п. з. „Мілітарне положення Польщі“. Автор статті, капітан Б. виходить із заключення, що ані Росія, ані Німеччина не вирчуться з будуччині своїх претенсій на области, які сучасно займає Польща, і тому що треба заздалегідь передбачити можливість оружного конфлікту Польщі з тими сусідами; на його думку, сей конфлікт вибухне одночасно, бо на випадок війни Польщі з Росією, не остала би невтральною і Німеччина — і навпаки. Переповівши теперішні польські границі і згадавши мимоходом, що східна границя досі не признана Антантою, а справа Східної Галичини не порішена, автор ствержує, що крім пінських мочарів Польща не має ні на Сході, ні на Заході природної точки опору. Супроти чого польська стратегія буде приневолена боронити на величезнім просторі отвертих границь. Дальше зясований плян кампанії, після якого головна боєва акція відогралися би на західнім корлоні, де й приміщено би центр польської армії і де пішов би наступ на Бресляв; боротьба на Сході обмежилася би до енергічної оборони Східної Галичини, а саме в цїли збереження безпосередної лучби з Румунією. Для подрібного викінчення пляну, пишеться на закінчення, треба би знати, що зроблять на випадок такого конфлікту держави балтійські і малої антанти; імовірно і вони взяли би у ньому участь, а вслід за тим розгоріла би друга світова війна. Щоби перешкодити сьому нещастю, орган французьких клерикалів радить Польщі укріпляти вже тепер свої границі і зброїтися так сильно, щоби сусіди не набирали охоти до зачіпки.

Після подорожі до Румунії.

„L'Eclair“ з 21. вересня містить інтервю п. Тарговского, директора пресового бюра в польськім міністерстві закордонних справ, який товаришив Пілсудскому в подорожі до Румунії. Він заявив, що чутки про суперечність інтересів двох груп малої антанти, а саме Чехії і Югославії з одної сторони, а Польщі і Румунії з другої, не відповідають дійсности; мовляв, уся мала антанта піддержить польсько румунську точку погляду, передовсім в справі національностей.

„Питання Східної Галичини“ — сказав дальше п. Тарговскі — „не має нічого спільного з питанням Бесарабії, бо обі справи є зовсім ріжного характеру; та все таки польсько румунський союз має за основу спільну границю Польщі і Румунії“.

„Journal des Debats“ з 25. вересня містить з нагоди подорожі Пілсудського до Сінаї, допис з Букарешту на тему польсько-румунського союза. Кореспондент ствержує, що зразу сей союз не був популярним в Румунії, та ворожнеча з Росією ізза Бесарабії, якої звороту домагаються всі Росіяне — як большевики, так і монархісти, — переконала Румунів про потребу порозуміння з Польщею. Дальше автор натякує, що відмінне юридичне положення Польщі і Румунії утруднює все таки взаїмну кооперацію: Совіти згодилися на східну границю Польщі, не визнану антантою, між тим коли ся остання признала Румунії Бесарабію, оспорювану Совітами. Автор взиває тому румунське правительство поладнати справу Бесарабії безпосередно з большевиками, вказуючи, що Совіти визнані вже майже всіми державами фактично, а то й юридично.

Французькі гімназисти у Львові.

„Journal des Debats“ з 26. вересня містить довгу кореспонденцію про побут делегації французьких гімназистів у Львові. Особливо поїздка на цвинтар „оборонців міста“, описана з подробицями: „Мимо дощу, який почав падати, молоді французькі гімназисти уважали своїм патріотичним обовязком віддати честь польським героям, полягшим в обороні міста. Уся делегація прибуває на кладовище, де відбувається зворушуючий обхід. Польські гімназисти і відділ польських пластунів збираються в тій частині кладовища, де спочивають французькі герої, полягші за Польщу. Вони окружують гроби і прикрашують їх квітами, а орхестра, зложена з учеників, грає польський національний гимн і марселєзу... Тепер всі учасники йдуть серед дощу, по болоті, аж до каплиці; п. Бріє віддає в зворушуючих словах честь польським героям, а французькі гімназисти складають на першім гробі вінець з квітів, з тим простим написом: „Польським гімназистам, полягшим в обороні міста, французькі товариші“. Більше як 1.700 польських гімназистів, полеглих в падолисті 1918 р., і в слідуючих місяцях, спить вічним сном під сими скромними хрестами. Французькі ученики просять о переклад нагробних написей, так зворушуючих своєю трагічною простотою, і слухають уважно історії геройської боротьби, зведеної дітьми із жорстоким українським напасником“.

Відгомін галицьких відносин.

„Ere Nouvelle“ доносить зі Львова: „Галицькі Українці, доведені до краю польськими намірами анексії та надужиттями польського режиму, який, заведений провізорично в 1919 р., протягається намірно проти волі населення, хопилися крайніх мір, щоби запротестувати проти польської влади. Замахи на публичні інституції стають чимраз частійші. Динамітові атентати на комісаріяти поліції в Перемишлі, Угнові, Яворові і Стрию, оружні напади на станиславівського воєводу і калуського старосту, вбийство поліційного агента в Стрию, численні ушкодження залізничих шляхів в Коломиї, Яворові, Устриках і т. д. — та телеграфічних ліній в Городку, Новім селі, Грибовицях, підпали державних магазинів у Львові і в Камінці Струмиловій — отсе білянс кількох останніх тижнів. Супроти тих подій, польська опінія займає подвійне становище: одні бажали би їх замовчати, щоби не звертати уваги заграниці, другі взивають польські власти до рішучих репресій. На всякий випадок, нема сумніву, що польські методи довели до створення в Східній Европі другої Ірляндії“.

Преса.

З ФРАНЦУСЬКОЇ ПРЕСИ.

Перед виборами в Польщі.

„La Croix“ містить довшу кореспонденцію з Польщі, з оглядом політичного положення. Автор переконує читачів, що переважна більшість населення Польщі остає під впливом партії народних демократів, котра рівночасно боронить інтереси католицтва; мовляв, всі инші партії, мимо „офіціяльного блефу“, не мають значіння. Дальше автор торкається питання національних меншостей, і впевнює, що опозиційний бльок національностей, утворений у Варшаві з огляду на близькі вибори, є жидівсько-німецьким

З польських справ.

Залицяння до Французів.

Польський генерал Сікорскі виїхав до Парижа, де відбув конференцію з представниками французького генерального штабу. Темою нарад була справа співпраці армії обох держав та справа воєнного промислу. З Парижа Сікорскі поїхав до Вердену.

Замири нового міністра публичних робіт.

В польському міністерстві публичних робіт відбулася конференція, на якій міністр Лопушанскі заявив, що буджет того міністерства на 1923 р. виносить 190.595 міліонів мп. З тої суми припадає 8 проц. на адміністрацію, на дороги

мости 24 прц., на будівництво 12 прц., відбудову краю 40 прц. Міністер має замір зробити Вислу придатною до плавби від б. німецького кордону аж до Завихосту, та розпочати відбудову знищених міст, що зменшилоб недостачу помешкань. Всі ті пляни натрапляють на великі перепони а головно на брак гроша.

Почтовий договір з совітами.

Польське міністерство почт і телеграфів відбуло нараду в справі почтового договору із совітською Росією, яка внесла до польського уряду в тій справі пропозицію.

раженням. Тому, що від уряду домагаються тепер більшої второпности і обережности, — говорив Л. Джордж — не буде важко найти між цими, що нас осуджують і критикують таких людей, які будуть в силі утворити такий уряд. Колиб така зміна була можливою, вірте мені, що ніхто не був би з того більше радий, чим я. На кінець сказав премієр: Відбудувати світ можна тільки з великою натугою і дуже повільно. Бесідник готов всіми силами поперти такий уряд, який посвятиться виключно і без застережень праці над пацифікацією світа. Инший уряд буде мати в ньому рішучого і впертого противника.

Становище Льойда Джорджа.

Кінцеві слова промови Льойда Джорджа пояснюють так, що Льойд Джордж не маючи наміру податися до димісії, всетаки уступить, колиб збільшилася опозиція уніоністів.

Проєкт Бредбері.

„Пті Пар." доносить: Проєкт англійського делегата Бредбері містить такі уступи: 1. Німеччина одержить 5 літ мораторії що до виплат в готівці, а замісць готівки мала би зложити облігації до дісконтовання. 2. Що до виплат в натурі, мається їх також заступити облігаціями до дісконтовання загр. банками. 3. В цїли стабілізування німецької марки слід стреміти до заступлення німецької паперової марки золотою маркою. З одного боку йде про звільнення Німеччини від скорих безпосередніх виплат, з другої про заступлення марки ліпшим обіговим засобом. В дискусії над проєктом Барту заявив, що ще сьогодні предложить свій проєкт до заяви та що французьке правительство предложить проєкт до тижня в справі фінансової контролї Німеччини.

Армія кемалістів в Анатолії.

ПАТ. доносить з Царгороду, що військові сили кемалістів в Анатолії перегруповано. Утворено тепер дві армії, з котрих одна під проводом Нуредіна паші є в окрузі Чанака, а друга під проводом Цадрі паші займає становище в окрузі Ісміда.

Штінес не їде до Франції.

„Фос. Цтг." пише, що заповіджену подорож німецьких промисловців під проводом Штінеса до знищених областей Франції, що мала початися 19. ц. м., хвилево відложено. В найблизчих днях прибуде Ліберсак до Берліна, щоби мати з ним додаткову конференцію.

„Червоні" банкноти.

Аг. Вольфа звідомляє з Москви, що Росія приступає до випуску банкнотів 1—25 червоних. Червоний рівняється рублеви в золоті і має мати покриття в засобі шляхотних металів, загр. валютах і товарах.

ВП. Передплатників в Чехо-Словаччині просимо отсим складати передплату за наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавн. Спілки „Діло" у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.* 1—4

Совітська Росія.

Австрійські полонені в Сибіру.

По підрахункам головного штабу червоної армії в Сибіру до теперішнього часу перебуває 68 тисяч австрійських полонених.

Дальші вислання.

В північні й сибірські губернії вислано групу російських інженерів. Між висланими знаходиться Л. А. Вельхов, член І-шої Думи. Деяких вислано в маленьке місто на півночі Тобольської губ. — Ялтуровськ на певну голодну смерть. Адвокати з процесу с-рів Муравйов, Жданов і Тагер вислані до Казані.

Карієра Дем'яна Бідного.

Совітський поет Демян Бідний має розпочати видання нового сатиричного большевицького журналу „Червоний Бич".

Засоби для видання журналу здобув шляхом кооперуючих операцій в суконному тресті, де він є членом правління.

Зміцнення Кронштаду.

Большевики приступили до перебудови фортів „Червоної Горки" біля Кронштаду.

Нарада в Москві.

Рижські газети повідомляють, що в Москві під головуванням Чічеріна відбулося кілька важних нарад, присвячених питанням закордонної політики. На цих нарадах піднесено слідуючі справи: 1) становище на Близькому Сході, 2) взаємовідносини з Францією, 3) розброєння, 4) бессарабська справа, 5) справа Східної Галичини, 6) питання про поворот сум, які депоновано Росією за кордоном, 7) питання про поворот большевикам російських кораблів, що знаходяться за кордоном.

Ліквідація освіти.

Наркомпрос постановив ліквідувати смоленський університет.

Нові арешти.

З наказу ревтрибуналу арештовано правління всеросійського обєднання робітників державних артилів при комісаріяті внутрішніх справ.

Совітська амнестія.

В Москві поширились чутки про намір ВЦІКА припинити всі незакінчені справи про притягнення до відповідальности всіх, що чинили опір при реквізиції церковних вартостей.

Совітське міністерство поліції.

„Голос Росії" повідомляє, що російський совнарком рішив встановити посаду другого заступника народних внутрішніх справ, в обовязки якого має входити керування державним політичним управлінням, видїлом комунальної поліції і загальної явної поліції. На цю посаду висувають кандидатури Мілютина або Морозова.

До поїздки Еріо.

Французький парляментарій Еріо, вертаючись з Росії через Варшаву, мав там розмову з представником „Русспреса". В своїй розмові він зазначив, що враження його від Росії є сприятливі й що він уважає необхідним, щоб торговельні відносини між Росією і Францією були як найшвидче відновлені. В своїй розмові п. Еріо простував чутку, яка була зявилась в пресі про те, що ім уже підписана торговельна умова з большевиками зазначивши, що уповноваження що небудь підписувати він не мав.

Большевики і Польща.

На зїзді польської комуністичної партії, який відбувся в Москві, було піднесено питання про надсилку до Польщі спеціяльної делегації для того, щоб добитись леґалізації в Польщі комуністичної партії.

РІЖНІ ВІСТИ.

Льойд Джордж в Манчестері.

З Менчестеру доносять, що Льойд Джордж´ові зготовлено в його родинному місті величаве прийняття. Підчас їзди премієра до клюбу Реформи здоровила його зібрана публика бурхливими оплесками. Більш чим 7.000 осіб домагалось вступу до клюбу Реформи, щоби почути промову Льойда Джорджа. Було видано тільки 300 білєтів вступу, бо саля не могла помістити більше осіб. На думку міродатних кол, промова Льойда Джорджа не принесла зі собою нічого, що моглоб вказати на близьке розвязання парляменту.

„Івнінг Нюз" доносять на підставі інформацій осіб які чули промову Льойда Джорджа, що намірє він або уступити, або зібрати довкола себе партію центра.

Промова Льойда Джорджа.

Аг. Аваса доносить:

В промові, яку виголосив Льойд Джордж в Менчестері, боронив він свою східну політику, при чому заявив, що не можна було осягнути наміреної мети, не зайнявши рішучого і ясного становища. Мету наші політики на Сході, — говорив Льойд Джордж — можна вказати в трох точках: 1) Запевнення свободи проливів. 2) Запобічи в Царгороді і в Тракії тим жорстокостям, які мали місце в Малій Азії, 3) Запобічи поширенню воєнної акції на Европу. Допустити до замкнення проливів значило би те саме, що лишити Англію найцінніших здобутків побіди над Туреччиною. Заняття Царгороду і Тракії Турками, булоб причиною нової воєнної хуртовини в Европі. Тому передше чим допустити Турків в Европу, треба було одержати від них гарантії, що торкають охорони національних меншостей в Европі. Англія, — говорив Льойд Джордж, — має повну підставу гордитися вислідами своєї політики. Бесідник відчитав листа ген. Герінгтена, де пишеться, що до успіху справи причинилась у великій мірі військова підмога, яка прийшла з Англії. Премієр підчеркув, що колиб Англія пішла за прикладом Франції і Італії, які відкликали свої війська, кемалісти зайняли би Чанак і дісталиб в свої руки проливи, так що ніхто не міг би їх вже звідтам випхати.

Далі заявив Льойд Джордж, що дипломатична невдачу Аскьта і [illegible] супроти німецьких амбіцій в [illegible] ... ба рахувати діїнсним по-

ТЕЛЕҐРАМИ.

Кріваві заворушення в Берліні.

Відень. (ПАТ.) „Зон- унд Монтагсцтг." з Берліна: В неділю прийшло перед цирком Буша до кривавих подій. Німецько-нар. „Стов. свободи й порядку" скликало до цирку Буша збори, на яких мали обговорювати тяжке фінансове положення Німеччини. Вже рано комуністи зайняли всі входи до цирку. Прибуваючих учасників віча комуністи били палицями і кастетами. Поліція, що була на місци в незначному числі, не могла вдержати порядку. 62 особи було ранених, з них кілька тяжко. Двох німецьких народовців вкинули комуністи до Шпреви. Лише з трудом вдалося їх уратувати. Прибувший відділ поліції обкинули камінями і стріляли до нього з револьверів. Вахмайстер поліції був так тяжко ранений, що помер на місци. Коли прибув ще один відділ поліції, вивязалася боротьба, в якій ранено 30 осіб, у цьому 2 тяжко. Наслідком ран помер розноcник нім.-народнього часопису і один комуніст. По кількагодинній сутичці поліція ужила пального оружя й розігнала демонстрантів. Вечером настав спокій. Сконстатовано, що з цивільних людей згинуло 2, а понад 60 було ранених. Вістка про криваві події під цирком Буша розійшлася скоро по місті й викликала велике занепокоєння.

Берлін. (ПАТ). Арештований управитель берлінського захисту для бездомних зізнав, що мешканців цього захисту комуністи заангажували за гроші до участи в демонстрації. Часописи звідомляють, що що при кінці недільної демонстрації під цирком Буша прийшло до другої сутички в Кастаніенвельдхен де комуністи напали і розбили инший похід. Побито також багато студентів, що надійшли після інавгураційного торжества на університеті. Проти арештованих виновників заворушень ведеться карне слідство.

Берлін. (ПАТ). З приводу вчорашніх комуністичних заворушень арештовано около 100 осіб. Президія поліції визначала 500 тис. марок нагороди за вказання ініціяторів заворушень. Німецька народня партія задумує поставити в парляменті внесення о звільнення з уряду теперішнього президента поліції Рістера за непримінення відповідних заряджень безпеченьства. Крім цього ця партія задумує поставити внесення про поширення охоронних законів, головно уст. 12. про розбивання зборів і віч, предкладаючи за ці останні проступки кару вязниці.

Після промови Л. Джорджа.

Льондон. (ПАТ.) Декотрі політичні круги вважають, що виголошена Л. Джорджем промова відсунула реченець загальних виборів. Лідер „Лейбур Парти" Клайнс заявив, що промова Л. Джорджа врадує лише Німеччину. Виголошуючи її, здискредитував Л. Джордж Англію.

Підписання муданського договору.

Царгород. (ПАТ.) Головний грецький комісар Сінополіс підписав муданський протокол.

Евакуація.

Атени. (ПАТ.) Правительство видало головнокомандуючому грецької армії приказ почати евакуацію Тракії.

Царгород. (ПАТ.) Евакуація лінії Чатальджі мається почати сьогодні по півночі під контролею союзників. Для цієї цїли французькі й англійські війська, які є на лінії Чатальджі, перейдуть граничну лінію.

Турки кинули фронт Чанака.

Царгород. (ПАТ). Турки покінчили евакуацію військ на фронті Чанака.

През. грецького кабінету.

Атени. (ПАТ.) Прибув тут Політіс, щоби обняти функції президента кабінету.

Подяка Герінґтена Пеллє.

Царгород. (ПАТ). Ген. Герінґтен вислав високому французьком. Пеллє листа, в котрому дякує за льояльне і щире попертя, яке дав його французький ген. Шарпі на муданській конференції.

З театру.

„Барон Кіммель" оперетка в 3. діях В. Колля перекл. Й. Стадника.

Вистава „Барона Кіммля" доказала, що навіть при скромній обстанові, але при добрій волі, дбайливому підготованню і відповідній обсаді роль, можна осягнути на нашій сцені бажані успіхи. Оперетку, про яку говоримо, відіграно на нашій сцені в оживленому темпі, з темпераментом і з розмахом, якого вона вимагала, а це важна передумовина доброго враження оперетки.

Часто недописував орхестр, особливо в скрипкових, незгармонізованих stacatto, від часу до часу замітні були різкі дісонанси в гуртових співах, а всеж таки світла було більше як тіней.

І головним промінем, що додавав яркости, кольориту і свіжости цілій картині, була з жіночих роль Гільда (О. Голіцінська), а між чоловічими ролями домінував п. Бенцаль. На мою думку креація Гільди належить до найбільш удачних талановитої п. Голіцінської, особливо в місцях настроєво-ліричних (дует з Віллі). Цего дуету не забувається легко.

Сам Віллі (п. Блаваціький) був у своїй грі доволі безбарвний і одноманітний. На нашу думку — п. Блаваціькому годиться далеко краще до характеристичних роль; він не почуває ще тої самопевности на сцені, яка потрібна амантові. Його симпатичний голос надто слабий, щоби використовувати його до частих і довгих дуетів із високими теноровими позиціями.

П. Стадникова, Рубчак, п. Вірленська держались на висоті на якій ми привикли їх бачити від давна. Жайворонок (Бенцаль) за весь час приковував увагу публики головно до себе, будив сальви сміху і був центром оперетки, як цього вимагала його роля. П. Бенцаль любить часом шаржувати та перетягати струну комізму, але на його похвалу, тим разом вистерігався тих гріхів більше як коли.

П. Бенцалева, Ралюченко та инші добули із своїх скромних роль все, що були в силі і держалися доволі поправно і в межах мистецької міри.

На жаль публика тим разом мало дописала і половина салі була порожна. Присутна публика нарікала раз у раз на довжезні павзи, котрі належалоб скоротити.

О. Б-ій.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє (37) число „Діла" сконфісковане за вступну статтю, за деякі місця звіту із процесу в наглому суді в Стрию і за нотатку „Гуцульщина".

— **Між своїми.** В неділю дня 14. жовтня на Стрілецькій площі у Львові відбулося віче польської ендеції. Підчас віча прийшло до бійки між соціялістами й ендеками. З боку соціялістів упало кілька стрілів. Поліція припинила бійку і арештувала кілька осіб.

— **Сніг.** На Покуттю і в околицях Станиславова минулого тижня упав перший, невеликий сніг після якого загостили нові дощі.

— **Потяги Варшава-Москва.** На днях між Москвою, Мінськом і Варшавою зачнуть курсувати залізничі потяги.

— **Апарат до шукання нафти.** Один французький учений винайшов апарат, який при помочи радія буде вказувати, де находяться нафтові жерела і міряти їхкіль кість та глибину.

— **Промоція.** П. Осип Левицький, родом з Садова на Буковині осягнув дня 14. ц. м. на львівському університеті степень доктора прав.

— **Ціна цукру у Варшаві.** У Варшаві коштує 1 кг. цукру 1100 мп., а у Львові 1600 мп.

— **Доріжня та люксус.** Мимо шаленої доріжні, недостачі засобів до життя люксусовий крам заповнює всі торговлі і находить збут. Бачимо черевики по 65 тисяч, краватки по 14 тисяч, дамські парасольки по 70 тисяч, дамські костюми по 700 тисяч, футра по кілька міліонів, словом усі річи, яких не може купити людина, що займається чесною працею, а без яких можна обійтися.

— **Заява.** До мене доходять вісти, що стрийська молодь приписує мені незгідні вчинки супроти народу й вітчини, тому, що я вписався до мірничої польської школи. Отсим заявляю, що мірнича школа не є університетом, до якого не вступати є нашим національним обовязком, а тільки школою фаховою, як промислова й торговельна. Коли би національна гідність вимагала від мене виступити навіть із цеї школи я виступлю, як карний член народу. Ось, що посуджують мене о звязки з поліцією, потягну до відповідальности. — *Володимир Кутковський.* — Поміщуємо цю заяву, вволяючи волю інтересованого. Хто має проти нього справжні закиди доказані фактами, просимо надсилати їх до редакції. Безосновні наклепи на невинних людей шкодять тільки нашій справі — Ред.

— **Аматорська вистава.** Заходом Аматорського Кружка при читальні „Просвіта" на Личакові відбулася в суботу, дня 8. ц. м. в салі друкарів при вул. Пекарській вистава, а саме: 1. „Комедія про чоловіка, що редагував „Хлібороба". 2. „Куда вітер віє". Дуже гарно вивязалися зі своїх роль: студ. Івась Белей, ст. Шекета, студ. І. Крижанівський, Несторович, Соня Турковидівна, Ліна Худяківна, Марійка Ливунець і ин. Шкода тільки, що так мало було публики.

— **Еміґрація до Канади** буде в короткому часі обмежена. На виїзд до Канади потрібний окремий дозвіл канадійського еміґраційного уряду. Такий дозвіл можуть дістати тільки особи, що мають в Канаді свою родину. Можуть їхати до Канади рільничі робітники і жіноча домова служба, для котрої вистарчає дозвіл і посвідка з уряду краю, з якого виїзджають.

— **До відома наших читачів.** Звертаємо увагу наших Вп. дописувачів, що тільки дописи, яких автор є відомий редакції, можуть бути зужитковані в „Ділі" або „Свободі". Анонімні дописи кидаємо до коша. Зазначуємо при тім, що надісланих рукописів редакція не звертає, про що є постійна замітка на 1. стороні „Діла". — *Редакція „Діла".*

— **Передвиборче Повітове Віче** відбудеться в Перемишлянах в сали „Народного Дому" в понеділок дня 23. ц. м. о год. 11. перед пол.

— **З театру.** Пригадується Громадянству, що сегодня вистава „Потоп" в постановці гол. режісера О. Загарова, по знижених о 50 процент цінах для урядників. Наше незаможне урядництво повинно своєю греміяльною участю показати, чи вистави такі будуть для нього пожадані.

XXV 1—1

Лист до Редакції.

Вельмишановний Пане Редакторе!

Прошу ласкаво о уділення мені місця на сторінках Вашого часопису для нище слідуючого.

У варшавській газеті „За свободу" від 15. VII. 22, в ч. 204. появилась анонімна замітка під назвою „Єще одинъ...", в якій мені приписується провідництво над повставшою ніби в Празі студентською групою українських „смѣновѣховцев". Поруч з цим тамже подаються „докладні" відомости, що тичаться моєї особи. „Поважна" газета твердить, що моя карієра (?) „сплошна густа сітка провокацій, насильств, виводів „в росход", вбиств із-за рогу і задушень своїх жертв в темних кутах..." і що я ніби „убивець по переконанню, кат — професіональний, лютою жадобою крови „в крови"... і що за моєю спиною „купи трупів невинно забитих червоноармейців, добровольців і цілком ні до якого руху непричасних обивателів" і т. д. Одним словом, автор рядків не поскупився на фарби до вистарчаючої характеристики свого героя.

Поминаючи весь інший бруд, який вилито на мене в цих рядках що являються під ряд брехнею, від початку до кінця, на зразок, напр., хоч би такого твердження, що я „не студент і ніколи студентом не був", а лише „дрібний провінціяльний артист", — маю за шану подати в цілях правди до загального відома, що я нічого спільного з жадним „сміновіховством" не мав і не маю, і про яку будь „сміновіховську" студентську групу в Празі взагалі і про таку зокрема, на чолі якої я особисто стояв би, довідуюся сам вперше лише і ранійше, ніколи і ніґде я не співробітничав з большевиками і співробітничати не збираюсь, все далі незмінно вважаючи їх на Вкраїні за владу чужу, окупаційну. Так само не володію я і ніколи не володів здібностями большевиків, що до розстрілів, провокацій і т. п. З приємністю констатую, що жадна людська істота ніде і ніколи не загинула від моєї руки і не була спровокована, а крови я не тільки не жажду, а скорше її не переношу, будучи по своїй натурі взагалі досить „мягкотілим" Українцем.

Отсе і ці інформації „За Свободу" являються для мене цілковито новиною, бо такого хисту, як „душити людей в темних кутах" я ніколи у себе не відчував і все далі не відчуваю, не дивлячись навіть на „авторітетне" твердження згаданого часопису.

Що ж торкається мого студентського стану і по части громадського стану, то най про це свідчить те довіря, якого я ніколи зраджував, а яке проявлялось до мене за весь час мого студентства, перерваного війною на 5 років, з боку студентського товариства. Для прикладу вкажу лише на слідуюче: в рр. 1915—16. я був головою українського студентського земляцтва в Москві; в р. 1918 — представником Спілки українського студентства Слобожанщини до „Національного области. Союзу" в Харкові, і вже в Празі в р. 1922 — головою демократичної групи студ-ва, головою ред. колеґії журн. „Український Студент", що заснувався і виходить в Празі при моїй близькій участи і делеґатом до останнього українського студ. конгресу.

Очевидно, моя щира і віддана праця на національному ґрунті прийшлася не по нутру ворогам української визвольної ідеї через що вони й намагаються заплямувати мене абсолютно безпідставними твердженнями на сторінках спільної їм по завданням російської преси. Цим тілько і можна пояснити наклепи і на мене.

Але це способи занадто куці і до чесного українського патріота і громадянина ніякий бруд ніколи не пристане, а все далі буде залишатися при тих, хто його кидає від себе на других.

Прошу приняти завірення правдивої пошани до Вас,

Сіманців Гриць,
ст. прав
Карлового унів. в Празі.

✝ Посмертні згадки.

Семен Сапрун урядник польського Краєвого Банку, по тяжкій недузі, упокоївся в Бозі дня 15-ого жовтня 1922. р. переживши 39 літ. Похорони відбудуться в вівторок дня 17. жовтня 1922. р. о годині 2-гій по полудни з дому жалоби при Дорозі Любеньскій ч. 31. на кладовище Янівське, на котрі свояків, приятелів і знакомих Покійного запрошує опечалена жена і сни.

928 1—1

Курс грошей.

Львів, дня 16. жовтня 1922.

Доляри американські	10.500—10.550
„ „ (1. і 2-ки	10.400—10.450
Доляри канадійські	10 300—10.350
„ „ (1. і 2-ки	10.200—10.250
Марки німецькі	4·25—4·35
„ „ (сотки)	4·00—4·25
„ „ (дрібні)	3·80—4.10
Леї румунські	59·00—62·00
„ „ (дрібні)	58·00—60·00
Корони чеські	370·00—370·00
„ „ (дрібні)	350·00—365·00
Австрійські тис. нов. ем.	500·00—600·00
„ „ ст. ем.	1.600·00—1.650·00
„ сотки нов. ем.	45·00—50·00
„ 50 кор.	40·00—45·00
„ 20 кор.	18·00—20·00
„ 10 кор.	9·00—10·00
„ 1. і 2-ки	0·50—0·45
Рублі 5-сотки	1·30—1·60
„ сотки	1·30—1·60
„ 25-ки	1·10—1·30
„ дрібні	0·80—0·90
„ думські 1.000-ки	20·00—25·00
„ „ 250-ки	15·00—18·00
Карбованці	1·20—1·30
Гривні	1·60—1·80
Франки французькі	790·00—820·00
Фунти стерлінгів	46.500·00—48.000·00
Франки швайцарські	2.000·00—2.050·00

Золото:

20 кор.	38.000.00—39.000·00
20 франк.	36.200·00—37.200·00
20 марк. нім.	44·000·00—45·000·00
фунти стерлінгів	47.000·00—47.500·00
10 рубл.	47.500·00—48.500·00
Доляри	10.000·00—10.100·00

Срібло.

Корони австр.	780·00—820·00
5 кор. австр.	4.200·00—4.300·00
Фльорени австр.	1.950·00—2.000·00
Рублі	3.080·00—3.100·00
Копійки	16·50 17·00
Доляри американські	7·500·00—8.000·00
„ „ подов. і ½	7.500·00—7.700·00
Доляри канадійські	7.500·00—7.600·00
„ „ дрібні	7.000·00—7.100·00
Леї румунські	820·00—825·00

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незалежної преси зложили в марках польських: Ярослава Гайовська Зарваниця 1000 кличе: Геню Осадцову Новосілка, о. Осипа Боднаровича Синевідсько, Микола Флінта Терпелівка 1000, проф. Микола Лепкий Станиславів 1500 кличе: суд. радників Степана Залеського і Вінтоняка Коломия, Евгенія Кузьмова Плугів 1000 кличе: Марію Кузьму жену Антона з Білого Каміня, Ірину Лящук Підлипці, Анну Грозовську Плугів, Олену Пиріг Плугів, Орися Вергун Соколівка 1000 кличе: Нусю Стрийську Косів, Стасю Ласійчук Річка, громада Черніїв 3000 кличе: громади Радче, Ганусівці і Ямницю, о. Степан Городецький Вербилівці 1000, Петро Коцюба Трибухівці 2000 кличе на довільну квоту о. Дениса Коцюбу в Завалові і о. Сев. Гавенсько-Лука н. Дн., Чит. „Просвіти" Яблонів 1000 кличе: Читальні в Гербутові, Кунашові і Бовщеві, Ірина Дрогомирецька Станиславів 1000 кличе: З. Пясецьку Реклинець, М. Гоцьку Двірці, о. Артимишина Бутини, К. Гумецьку Любеля, О. Тустановську Вільки Мазовецькі, Дмитро Федів Калуш 1000, Гнат Гуссаківський ем. дир. Львів 1000, д-р Кіндрачук аптика Ланцут 1000, Антонія Гаас Бабила 1000, інж. Волод. Кордуба Сянік 1000, о. Лев Залужський Заланів 1000, М. і А. Рейнаровичі Перемишль 2000 кличуть: урядників щадниці в Перемишлі: п. Із. Білинського, Вол. Ропіцького, Яросевича, Ів. Даня і Мих. Марка, Василь Городецький Якторів 2000, д-р Мих. Ільницький Бірча 2000, Кость Мельник Бірча 2000, Дмитро Осадчук Бірча 3000, Андрій Колосовський Бірча 1000, о. І. Лебедович Бірча 1000, Венедикт Левицький Бірча 1000.

Просвітно-орґанізаційний фонд Тов-а „Просвіта".

828) К. Попель в Семиківцях 1000; 829) Т. Квіт в Поморянах 1000, кличе: Склепковичівну Н. в Поморянах, Рипарівну В. в Богутині, Ватранівну Н. в Дунаєві, Кульматицького Гриця в Поморянах. 830) о. Ф. Назаревич 2000, кличе:

о. Б. Драгомирецького в Давиничи, о. С. Гребенюка в Білівні, С. Дерчака в Бабинцях, 831) М. Заворотюк в Стаях 1000, 832) М. Брикайло в Мервичах 1000, кличе: П. Мудрика, о В. Матвієнка, о. І. Прокопчука в Корсові, 833) А. Комар в Городенці 5000, кличе: д-ра І. Ціпановського в Коломиї, д-ра С. Істеревича в Городенці і Е. Нагірного у Львові, 834) о. М. Хавлюк в Долині 2000, 835) Н. Кокольська в Конюшках 1000, кличе: О. Соневецьку в Гадинківцях, Г. Дидинську в Дрогобичі і інж. О. Юхновича в Дрогобичі, 836) О. Носковська в Сороках 1000, 837) Філія „Просвіти" в Підгайцях 4000, 838) Чит. „Просвіти" в Немирові 1000, кличе Чит. „Просвіти" в Яворові, Раві руській і Щеплотах, 839) А. Комар в Городенці 1000, 840) В. Дяків в Немирові 1000, кличе Т. Будзиновського в Станиславові, Л. Рожанського і М. Янкевича у Львові, 841) Селянська Торговля в Перегінську 2000, кличе Підкарпатську Спілку в Перегінську і „Злуку" в Рожнітові, 842) о. Придаткевич в Горожанці 1000, кличе о. Александра Шараневича в Гнильчу і о. А. Гарасевича в Делієві, 843) о. Г. Зінко в Острині 2000, кличе д-ра Я. Шипайла в Тисьмениці і о. В. Жилавого в Пшеничниках, 844) Л. Гузар в Галичи 3000, 845) д-р Гринчишин в Чорткові 1000, кличе д-ра Юрчинського, суддю Капустинського, Ятскуляка, О. Соробея, Саповського, Марковського, Чижду, Яхницького, Кульчицького в Чорткові, Д. Гаврилюка в Звинячи, І. Цибульського в Старій Ягольниці, Яхницького в Полівцях, Шевчука в Шульганівці, Ковбасюка в Полівцях, М. Кузика, М. Штогрина, М. Предика, П. Ільчишина, В. Зінюка, М. Штогрина, В. Штогрина в Звинячи, 846). о. П. Смик в Жовчеві 2000, кличе о. Маріяна Клодзінського в Путятинцях, о. В. Соловія в Пукові, 847) В. Сениця в Ладанцях 1000, кличе Л. Вопчака в Вишсках, М. Сеницю в Ситіхові і П. Снилика в Бачові, 848) І. Антонюк в Золочові 1000, кличе Й. Рака в Сокали, М. Бараника в Золочеві, Т. Заяця в Підлісю, 849) І. Антоняк в Золочеві 5000, кличе о. В. Дука, д-ра Хомінського і К. Тиму в Золочеві, 850) о. Григ. Хамчук в Кійданцях 1135, 851) Я. Голиняк в Поточанах 500, 852) В. Кузьмак у Львові 2000, кличе Бобакевича в Рабші, о. М. Селезінку в Ячині і Т. Кузьмовичеву в Підгайцях.

Голодній Україні.

На вкл. кн. 13.380 „Дністер" вложили від 1. липня до 31. липня по 4.000 Ф. Заяць Підлісє (збір. шк.) Ф. Скоревич-Устєчко, І. і М. Дочило Стариська, Шкільна молодь через П. Ольшанську Мокротин С., Проф. Андрухович, Збірка в церк. Погірці, о. Л. Кедринський Завидче, о. В. Левіцький Володимирка, Ур. Парох. в Гніздичові, Геник Печеніжин; по 3.600 Комітет Яблонів; по 3.500 Мих. Корпало Львів, о. І. Городиловський Іванів; 3.400 М. Підлужний Бережани збірка дітей; 3.290 о. В. Стеблецький Городок; 3270 Збірка з акаф. в Товщеві; по 3.100 о. А. Кардановкч в Лісковатім, о. І. Паліїв в Рівнім; по 3.000 Н. Косович Ходачів, Бурий Здолбина, о. М. Лисинецький в Космачині, В. Торонська Парудно, о. В. Чиж Попельники, д-р М. Яремкевич Хирів, о. Зен. Маркевич Новосілка, М. Оглі Львів, о. О. Гайовський Зарванці, В. Сениця Лодика, о. Лужницький Львів, Петро Ясенко, о. І. Фенчишин Голоско вел., о. Я. Мохнацький Ломна, о. Ал. Лебедєвич Заболотівці; 2.920 о. М. Дерлиця Тростянець; 2.855 о. Сполітакевич Криве; 2.640 о. Кравчик Маковиско; 2.612 Ур. Парох. Розвадів; 2.600 Уч. М. Луців в Літині; по 2.503 о. дек. Бартків, кл. І. гімн. сс. Василянок, о. В. Левіцький Лука, о. Н. Кравців Лопатин, о. В. Лозовий, о. Теоф. Ординсовий Топільниця; 2.536 о. Теоф. Бородайкевич Лука; 2.360 Збірка в Церк. Жиравка; 2.215 о. Т. Бородайкевич Тростянець; 2.214 о. Т. Богачевський Голинь; 2.200 о. В. Вергун Дебеславці; по 2.100 о. П. Александрович Домажир, Чит. „Просвіта" у Вільці, о. М. Ваврик Підкамінь; 2.064 дів. І. кл. шк. ім. Грінченка Львів; 2.015 Гром. Жидатич зб. в Церкві; по 2.000 о. Бог. Еліящевський Зашків, Ром. Дашкевич Львів, о. Григ. Панчишин, о. М. Холонь Лежайск, о. Андріяш і Добрянський Бучач, Гром. Божиків, о. К. Роздольський Мохнівці, А. Витвицький Бзовиця, Анг. Андроєвич, І. Петровський, о. Горецький Устечко, о. Осип Зятик в Солотвині, Гр. кат. Церк. в Чолланах, Теод. Зарічний Жидачів, Оксана і Іван Макушки Струтин, М. Гордійчук Коршів, о. А. Лушпінський, о. Вол. Кормош Ясниська, К. Троць Ожидів, о. Лушпінський Стецева, Анд. Білавецький зб. в Зарі, о. А. Баландюк і Н. Вільк Болехів, Д. Брашук Борислав, С. Кочала Цінева, о. І. Таросович Гінче, Галя Попелівна Львів; 1.974 Збірка шк. дітей Махнів, 1.800 Шкільн. молодь через П. Садовську в Мокротині; 1.758 Комітет Висоцко-вижне; 1.550 д-р К. Студинський; по 1.500 П. Можук Бордуляки, І. Єзерська Підгірці, П. Боднарова Львів, А. Сабан Осевчищі, Мик. Параскевич, о. І. Залуцький Куропатники, Мак. Параскевич; 1.400 о. Ю. Боднар Баличі; 1.300 о. Петро Чавс Крукеничі; 1.150 о. М. Бабюк Дідушинці; 1.125 Упр. Парох. в Хомяківцях; 1.116 Комітет Комарники; 1.100 Церков в Підлипцях, Д. і Н. Ґоцькі у Двірці; по 1.000 Мих. Струтинський, VI. кл. жін. шк. ім. Грінченка, Ел. Бойко Львів, Петро Дуфанець Лубяна, А. Руденський Новочин, Петро Вімара Хоробрів, Мих. Бурко, о. Яримович в Помитниці, С. Челехівский Тернопіль, Ю. Гумінілович Береж., Маркіян Смітко Львів, В. Остапчук Кривиники, І. Марцюк Висипівці, Мих. Савчик Татари, Е. Скороківна Цішанів, о. В. Лукашевич Тучапи, Мих. Курах Львів, В. Табачук, А. Кикта Угерсько, Проф. Бог. Загайкевич Перемишль, Зенон Попель, Заряд шк. Селиска, І. Ковальський Львів, Ст. Шкарпович, Василь Данкевич Буск, Т. Ліщанська Львів, Йосифа Ліщанська Львів, Якіз Прихідко Пітричі, Інж. Гр. Пежанський Львів, о. Йосиф Мартинович Підярків, Д. о. К. Чорнієв Станиславів, Д. Лада Могилівка, о. Ю. і Ліля Паук Мокропіль, Ів. Максимович Винники, А. Жук Ломна, д-р Ревюк Львів, Ант. Билинська, Львів, П. Гриньовський, Доля Ващуківна Глібовичі, Пар. в Скоморохах нових, Д. Мамалиґа Шиптівці, Ант. Андрохович, Ст. Паславський Станиславів, Яків Прихідко, М. Берлад, Павло Гачик Колки, Аріян Домбчевський Дембіця, Дм. Бечко, Антін Домбчевський Водзня, А. Соболева Поділянці, І. Матвійко Тарнів, о. С. Козбур Ясінка масьова, С. Гайовський Зарванце, Дмитро Мальчос, П. Яцків Ожидів, Теодор Фросуляк Львів, Анд. Дзіваковський Львів, Г. Коновалець Вороців, А. Фітріківна Поморяни, Дмитро Кабик Краків, Зенон Попович Бич; 900 І. Косані Львів; 800 Т. Кульчицький Кружина; по 750 П. Василявська, І. Бунаєвський Тухоль; 736 о. С. Гаванський в Луці від дітей; 576 о. Л. Порубанський Делятин; 550 М. Данюк Долина; 530 П. Антонюк Красієві; по 500 о. Бодянський Львів, Онуфрій Басумок, Т. Захарій Тростяниці, Н. Н., Богдан Бодянський; 280 І. Гриновський; 261 В. Дудар Хмелиска.

Економічна хроніка.

Вивозові обмеження в Німеччині.

Поруч з обмеженням напливу чужинців до Німеччини заряджено також строгий нагляд на границі, щоби спинити вивіз товарів у всякій скількости. Кождий подорожний що прибуває до Німеччини, мусить предложити спис предметів, які везе зі собою, а якщо при виїзді найдеться у нього більше предметів, чим подано в списі, мусить заплатити мито золотом. Чужинці, що перебувають в Німеччині щоб дістати дозвіл на побут, мусять виказати, що мають якесь заняття, инакше їх видалиться. Дозволи на побут видаватимуться тільки вимково.

До членів „Народної Торговлі".

Надзвичайні загальні збори „Народної Торговлі" у Львові з дня 29. червня ц. р. рішили підвисшити членський уділ до 10.000 мп. а вписове до 1000 мп. Обовязок доплати уділів до згаданої висоти для дотеперішних членів, настане, щойно по зареєстрованню нового статута, а хто протягом 3 місяців від дня зареєстрования статута не доплатить, перестане бути членом „Народної Торговлі" (§ 158 і 159). Для членів-кооператив є відмінна норма а іменно розмірно до їх власних деклярованих уділів.

В короткому часі надіємося впису нового статута до торговельного реєстру, а 3-місячний речинець скоро мине і в тім речинци може бути невигідним для декого доповнити свій уділ. Пожаданим длятого є, щоби дотеперішні члени доплатили вже тепер, не вичікуючи речинця.

Не маючи найновійших адрес своїх давних членів, звертаємося отсею дорогою до всіх членів нашого, 40 літ істнуючого стоваришення, щоби доповнили свої уділи до 10.000 мп. як найскорше. 1—3

Управа „Народної Торговлі".

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

АДВОКАТ

Д-р Абе Ґольдшляґ

провадить канцелярію 925 1-?

у Львові при вул. Костюшка ч. 1 а.

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда" у Львові, (Шашкевича 5.).

У вівторок 17. ц. м. вистава для урядовців з опустом 50%: „ПОТОП" — оригінальна песа на 3 дії Г. Берґера.

Початок точно 7·30 г. веч. — Білети від 11—1 і 4—7 в „Народній Торговлі" — а в день вистави від 5. год. в касі театру.

—о— XXV. 1—?

Подяка. На днях одержав я останнє замовлення зі шевської майстерні Союза Українських Інвалідів у Львові вул. св. Софії 25. Шевські вироби наших інвалідів не уступають в нічім перед виробами давно істнуючих і вже випробуваних подібних заведень. Робота солідна і гарно викінчена так, що зроблені черевики і чоботи подобалися не лише мені, але загально. Хто хоче мати дійсно добре взуття, хай замовляє його в шевській робітні наших інвалідів у Львові, вул. св. Софії 25. — Михайло Навроцький Семушова п. Сянік. 914 1—1

Руханкові вправи в Соколі Батьку при вул. Руській 20. відбуваються в вечірних годинах для членів в второк і пятницю від год. 8.—9., для члениць в середу і пятницю від год. 6.—7., для старших учеників в второк і пятницю від год. 7.—8., для молодших учеників в второк і пятницю від год. 4.—5., для молодших учениць в понеділок і середу від год. 4.—5., для реміснинчої молоді в четвер і суботу від год. 8.—9., для учительського кружка в понеділок від год. 8.—9. З огляду на близький концерт з руханковими вправами взиваєтьс всіх руховиків приходити на вправи. — *Руханкова Секція „С.-Б."*. 926 1-2

Заходом Українського Правничого Товариства відбудуться в днях 19. і 26. жовтня ц. р. відчит апеляц. радника д-ра Романа Чайковського п. з. „Деякі замітки над російським карним законом, та 2. і 9. падолиста ц. р. дискусійний вечір на тему „Неможливість чинитьби в наслідок депрециації валюти" — розвіче суд. рад. Зенон Лукавецький. Початок сходин год. 6. вечером. Місце „Українська Бесіда". 921 1-1

На фонд вдів і сиріт по українських борцях зложили в мп.: В. Бокало упр. коп. наф. 5.000, А. Шубінський асист. 3.000; по 1.000 мп. зложили: Гр. Бішко, Ів. Бабецькі, Мих. Кунців, Мих. Мелешко, Ів. Мелешко, Ів. Микетник, Бог. Мушкевич, Ром. Мушкевич, Вол. Мулярський, Вас. Опара, Євс. Ровінський, Мих. Шевчук, Мик. Шевчик; по 500 мп. зложили: Анд. Антошків, Ів. Бойко, Пет. Малець, Євс. Роп. Мих. Маркович. — Разом 23.500 мп

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би що про **Михайла Кренту**, котрий в 1919 р. з Г. А. перейшов Збруч, а десь 8 серпня ц. р. мав вертати до Галичини через Тернопіль, зволить ласкаво повідомити брата Степана Кренту в Ліщаві гор. п. Бірча. 922 1—2

Пошукую свого брата **Івана Литвинчуна** родом з села Дорошівці повіт Заставна Буковина. 1904 р. служив при австр. війську в Станиславові і там оженився та перебував аж до світової війни. Хто знав би що про него або його рідню, буде ласкавий за винагородою повідомити Миколу Литвинчука Block Stone via Edson Alberto Canada. 920 1—1

Дрібні оголошення.

СКЛАД НОТ Романовича 11. бічна площі Академічної. Висилка на провінцію. 879 3—4

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, гатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів Баторого ч. 4. 1277в) 30—30

ПОВИТУХА з шпитальною практикою поручається Вп. Паням на замовлення і під дискрецією. Криницька, Гофмана ч. 6. 901 2—3

ШУКАЮ ПОСАДИ адвокатського конціпієнта. Зголошення з поданням услівій прошу слати на адресу: С. Навроцький, Мушкатівка п. Борщів. 908 2-3

СТУД. політ. з Київа шукає кімнату при українській родині. Приймає лекції. Знає добре математику й 4 слав. мови. Вул. Королевої Ядвиги ч. 6. Беднарська. Спит. Котляренко. 911 2—2

2 бюрка звані американські продам. Жовківська 28, 928 1—1

ЦЕМЕНТ в бочках зі складу продає „УБУС" Львів, Осолінських ч. 6. XVI 1-10

АДВОКАТ на провінції пошукує рутинованого конціпієнта з цивільною практикою. Близші інформації вул. Домбровського ч. 10. партер від 10.—12. і від 3.—4. 916 1—3

СТУД. ФІЛЬОС. глядає помешкання у Львові за уділювання лекцій. Зголошуватись в Адм. „Діла" під „фільозоф". 927 1—3

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала передчасно незабутої памяти найдорощого нашого Брата Теодозія БАЧИНСЬКОГО, радника суду в Бережанах. Отсим почуваємося до обовязку подякувати Впр. о. Катехитови І. Кордубі, Вп. Радникам В. Щербатюкови і В. Кордубі за відвідини хорого Брата аж до послідної хвилі його життя.

На сім місци дякуємо сердечно Впр. о. Крилош. Б. Кордубі пароховн Бережан за провід в похороннім обряді, як також Впр. о. Катехитам В. Дубницькому, І. Кордубі, о. Ом. Кордубі парох. Саранчук і о. проф. Залеському за відпровадження тлінних останків Покійного на місце вічного спочинку. Зокрема дякуємо мішаному хорови береж. Бояна і його давному дірігентови Впр. о. М. Осадці, катехитови Бродів і п. Олі Бородайківній за зорганізовання хору.

Рівнож дякуємо членам Окружного Суду в Бережанах на руки Вп. п. президента Вірненса і Прокуратурі при тімже Суді на руки Вп. п. Прокуратора Шольца та Вп. п. Адвокатам Вп. Др. Шіселя, Др. Західного і Др. Оберлендера за висловлені Родині слова співчуття, за зложені вінці на домовині і за участь в похоронах. — Дякуємо також представникови селянства Вп. п. Стефанови Комаринському, господареви з Курин, церковному Братству і всім Громадянам Бережан без ріжниці віри і народности за участь в похоронах.

Бережани-Львів 14./X. 1922.

918 1—1 РОДИНА.

Драматична школа

під проводом Олександра Загарова і Миколи Вороного, при Музичнім Інституті ім. М. Лисенка (вул. Шашкевича 5.)

Предмети навчання: І. Дикція і декламація. II. Жест і мімодрама: (Вироблення жестів і вправи в мімічних уривках). III. Характеризація: (грім). IV. Мистецтво актора. V. Сценічні вправи в драматичних уривках. Курс навчання 2-річний. Вписи приймаються від 15. до 25. жовтня в канцелярії Музичного Інститута ім. М. Лисенка в урядових годинах. По замкненню вписів буде переведений вступний іспит. Початок навчання 1. падолиста. Відповідальний директор *О. Загаров*. Заступник директора *М. Вороний*. 919 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Закордонне Представництво Т-ва

„Українське Видавництво в Катеринославі"

має на продаж невелику кількість:

А. Кащенко. **Зруйноване гніздо** Повість з часів скасування Січи. Ціна 200 мар. нім.

А. Кащенко. **На руїнах Січи.** Історичне оповідання. 40 м. н.

Д. Мордовець. **Гетьман Петро Сагайдачний.** Істор. пов. 360 м. н.

О. Рогова. **Тиміш Хмельниченко.** Історична повість. 240 м. н.

А. Кащенко: **Мандрівка на Дніпрові пороги.** Оповідання. 50 м. н.

С. Русова. **Серед рідної природи.** Оповідання. З малюнками Ю. Русова. 200 м. н.

А. Животко. **Промінь** Збірник для праці з дітьми в дошкільних закладах та родинах. 200 м. н.

Нові шкільні підручники:

„Ярина" Український Букварь, склав А. Воронець, IV. перероблене видання з усіма новими малюнками Ю. Магалевського, з додатком: „Як учити з букваря Ярина". 160 м. н.

„Ярина" Українська граматика з читанкою, склав А. Воронець. з 52 малюнками Ю. Магалевського, з додатком: „Як учити з букваря Ярина", та „Як вести розмови з малюнків". 300 м. н.

А. Воронець. **Перша читанка,** з малюнками Ю. Магалевського. 140 м. н.

М. О. Ковалевський. **Історія Греції та Риму,** для школи й самонауки, з 46 малюнками й 3 картами. 300 м. н.

В. Боришкевич. **Арітметика десяткових чисел та відсотків.** Для трудової школи та самонауки. (Друк.)

М. Левицький. **Граматика української мови.** (Друк.)

Незабаром буде:

А. Кащенко. **Оповідання про славне військо запорожське низове.** Велика ілюстрована історія Запорожжя.

С. Русова. **Єдина діяльна (трудова) школа**

А. Кащенко. **Над козацьким порогом.** Істор. оповідання.

Продаж по всіх ліпших книгарнях.

Повний катальог даром. Продаж виключно за готівку. Книжки висилають негайно. На більші замовлення — значна знижка. Гроші (невеликі суми) можна присилати листом, а краще переказами на *Konto E. Wyrowyj, Drezdner Bank, Berlin,* чи Земельний Банк Гіпотечний, Львів, або просто на адресу:

EUG. WYROWYJ,

Berlin SW 47, Yorkstr. 84. II.

Доставка книг на Україну й з України. Доручення в справі друкування та постачання книжок на всіх мовах для всіх країв. 915 1-3

КАЛЕНДАР „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

З причини наглого спадку марки і катастрофального зросту цін подана нами ціна за Календар „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ" на 1923 р. винесе не 1200 мп., як було подано, а **1500 мп.,** з порученою почтовою пересилкою 1600 Мп **і то тільки до 1. листопада.** З приводу цих анормальних відносин звертаємо увагу покупців, що ціни ростуть, тому краще спішитись з замовленням, присилаючи відразу горівку.

Адреса: „ЧЕРВОНА КАЛИНА", Львів, вул. 86/a Марка 20. 1—1

Позір! Читайте!

Аматорські театральні гуртки!

Відбито на машині до писання пєси, що легко надаються до аматорських вистав по місточках та селах:

1. „Мати - Наймичка" — Тогобочного, 4 дії. Ціна 1.500 мп.
2. „Розумний і дурень" — Тобілевича, (Карпенка-Карого) на 5 дій, ціна 1.500 мп.
3. „Нахмарило" — Грінченка, на 3 дії, ціна 1,500 мп.
4. „Не співайте півні — не вменшайте ночі" — Васильченка на 3 дії, ціна 1200 мп.
5. „Як ковбаса та чарка — то минеться й сварка" — Старицького на 1 дію, ц на 1000 мп. — Ціни без пересилки.

Замовляти на адресу:

В. Завадський Львів, Ринок 43/I.

913 Можна за післяплатою. 1—3

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Кружка УПТ. ім. Грінченка у Львові

відбудуться в неділю, дня 22. жовтня н. р. о год. 4-ій по полудни в будинку школи при вул. Городецькій 95. зі слідуючим денним порядком:

1. Відкриття Зборів.
2. Звіт Старшини з діяльности Кружка за шкільний рік 1921/22.
3. Звіт контрольної Комісії і справа уділення абсолюторії уступаючій Старшині.
4. Вибір нової Старшини і Контрольної Комісії.
5. Вибір відпоручників на Загальний Зїзд УПТ.
6. Внесення і запити. 907 2—2

Старшина.

Дня 1. листопада 1922. відбудуться в салі Народнього Дому о 11. год. згідно о 12. год. перед полуд.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

філії **тов. „Сільський Господар" в Коломиї**

з слідуючим денним порядком:

1. Відчитання протоколу попередних Загальних Зборів.
2. Звіт членів Уступаючого Виділу.
3. Вибір Нового Виділу.
4. Реферат про стан істнуючих кооператив в повіті Коломия.
5. Внески і запити.

Зі згляду на важні справи о численну участь проситься. 924 1—1

СОЮЗ Українських ІНВАЛІДІВ

приймає замовлення на доставу

XXI. **бараболь і капусти.** 4—7

Замовляти в склепі Союза Українських Інвалідів при вул. **Валовій ч. 31.**

Складайте жертви на Рідну Школу.

За редакцію відповідає Володимир Целевич.

З друкарні Спілки „Діло" Львів, Ринок ч. 10